

ECZACI VEDAT SONER BAŞER'İ, 24 KASIM ÖĞRETMENLER GÜNÜNDE DUYGULANDIRAN OLAY

Gümüşhane'de Eczacı Vedat Soner Başer Anlatıyor:

1989-1990 Yılları arasında Gümüşhane lisesi Matematik 10/A sınıfı lise 2 öğrencisiydim.

Çok fazla derse katılmazdım. Konuyu veya soruyu bilsem bile kendimi göstermez, sessiz kalırdım. Yapılan yazılı sınavlarda geçecek kadar not almayı yeterli görüp geçecek kadar derslere önem verirdim fazlasıyla uğraşmazdım.

Cuma akşamdan yaklaşık 15 km olan Gözeler köyümüze yürüme gider, Pazar akşamı da köyden ürettiklerimizi şehre tekrardan yürüme taşıyarak getirirdim.

Ürettiklerimiz mevsime göre değişirdi genelde süt, yağ, peynir, çökelek ve yumurta olurdu. ihtiyaç fazlasını Salı pazarında satıp harçlık ederdim.

Salı günü son dersimiz eğitsel kol çalışması dersi idi. Ben öğrencilik yıllarım boyunca bu derse hiç katılmadım. Çünkü Salı Pazarı dağılmadan pazarın sonuna yetişip satılması gerekenleri pazarlardım.

Yine böyle bir kış günü okuldan erken ayrılarak eve gidip 1 kg kadar tereyağı ve 2 kg kadar çökeleği alarak pazara geldim. Ertesi gün kimya dersinden de sınavımız vardı. Kimya öğretmenimiz Ömer Pir Pazar alışverişini yaparken beni gördü, ne yapıyorsun burada diye sordu? Ben de mahcup bir şekilde "Öğretmenim param yok bunları satıp harçlık edeceğim." dedim. "Hımm" diyerek, "Bunların kg ne kadar" diye sordu? Öğretmenimizin bu sorusuna yine masumiyetten cevap veremedim. Yanımdaki aynı ürünleri satan teyzeye öğretmenim fiyatını sorarak öğrendi. Benim ürünlerimi alarak terazisi olan iki yanımdaki esnafa tarttırarak parasını bana uzattı. Ben öğretmenimin elinden parayı alamadım. Cebime sıkıştırtarak hadi git sınavına ve derslerine çalış yarın kimyadan 9 dan aşağı not alırsan seni döverim dedi. Ben önüme bakarak zor da olsa tamam hocam deyip oradan ayrılıp eve gittim. Ömer Hocam; sattığım mahsüllerin tamamını kasten satın almıştı. Ben sınavıma çalışayım, eve erken gideyim diye aldığının farkındaydım...

İnsan kendi kendi ile konuşur ya ben de "Ya bu hoca nereden rastladı bana" diyerek mırıldanarak yürüdüm, eve gittim.

Ben, az çalışarak geçer not 5-6 alarak derslerimi geçmeye alışmıştım. Şimdi hocaya ayıp olacak bir günde hiç çalışmadığım kadar kimya dersine çalışarak ertesini gün sınava gittim.

Ertesi gün sınava girdim. Sınavım iyi geçmişti, ama hocanın notunun biraz kıt olduğunu biliyorum. Sınav sonuçlarını öğretmenimiz öğrenci numara sırasına göre tek tek okuyarak açıklıyordu. Sıra bana gelince beni atladı. Tüm sınıf bittikten sonra Başer ayağa kalk dedi ve ben ayağa kalktım. Kaç bekliyorsun diye sordu?

Ben de "hocam hepsini doğru yaptığımı sanıyorum" dedim. Evet dedi ama tam puan ancak öğretmenlerin alır dedi otur 9 dedi.

Benim bu notu almama sınıftaki birçok arkadaşım şaşırılmıştı. Gerçi yakın arkadaşlarım bu anlattığım mevzuyu biliyorlardı.

Ömer Pir öğretmenimiz genelde lacivert takım elbise giyerek derse gelirdi. Bizim zamanımızda kara tahta ve tebeşir kullanılırdı. Malum kimya dersinde de kara tahta ve tebeşir çok kullanılırdı. Öğretmenimiz kendini o kadar derse kaptırırdı ki, ders bittiğinde öğretmenimizin yüzünün sağ tarafı ve bütün takım elbisesi tebeşir tozu halinde dersten çıkardı.

Ömer hocamızın bize verdiği kimya dersi temeli ile üniversite sınavındaki bütün kimya sorularını doğru cevaplayarak Marmara üniversitesi Eczacılık Fakültesine gittim.

Her 24 Kasım geldiğinde, Ömer Hocam'ın; sattığım tereyağı ve çökeleğin tamamını ben ders çalışayım ve eve erken gideyim almasındaki davranış yüceliğini, öğretmenlikteki "baba şefkati" olarak değerlendiriyor ve hiç unutmuyorum. Halen Ömer Pir Hocamı gördüğümde veya konusu geçtiğinde bu anlattığım olay ve

derslerdeki öğrencilere bir harf daha fazla öğretmek için sergilediği gayretler aklıma gelir. “Hz Ali’nin sözü gibi bana bir harf öğretenin kölesi olurum” abartılı olmaz ise kölesi olunacak bir öğretmenimiz olduğu için kendisine şükranlarımı ve saygılarımı bu vesile ile bir kez daha sunuyorum. Eminim ki benim gibi bütün sınıf arkadaşlarımda bu duyguları taşımaktadır. Bize verdiğiniz emekleri boşa çıkamamış olduğumuzu umarak öğretmenimin ellerinden öperek tekrardan saygılarımı sunuyorum, Öğretmenler gününüzü kutluyorum.

23.11.2016

Eczacı Vedat Soner Başer